

ikke sige det til Børn, allermindst naar man ved Siden af lægger Beslag paa deres Tid og Kraft.

Det Hansen: Maa jeg gøre en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Det Hansen: Jeg forstaar ikke det, som det ærede Medlem sagde om den nye Moral. Om en Moral er ny eller gammel, er jo ligegyldigt; det kommer an paa, om det er den sande Moral. Men vi tale jo ikke saa meget om Moralundervisning, det er Religionsundervisning, vi tale om. Og det ærede Medlem vil jo selv ud fra de Synspunkter, han har gjort gældende, og ud fra den virkelige sande og tolerante Opfattelse, han har gjort gældende, at det ikke gaar an i en Skole, der skal være fælles for alle Borgere, at udvide et Fag, der i de Henseender, det ærede Medlem jo selv fremhævede, har den Ulempe, at det maa baseres paa en bestemt Konfession, — idet jeg her tager Ordet Konfession i en noget mere udvidet Forstand. Naar det ærede Medlem for Resten kan opnaa, at Religionen beholder den Plads, den hidtil har havt i Skolen, synes jeg, han maa være tilfreds, og saa maa han og de, der samstemme med ham, lægge det Arbejde, som er deres Kald, og vistnok et velsignelsesrigt Kald, andre Steder hen end til den lærde Skole.

Steffensen: Maa jeg gøre en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Steffensen: Jeg vil blot for at undgaa Misforstaaelse tilføje endnu den korte Bemærkning med Hensyn til mine Udtalelser vedrørende § 3, at det paa ingen mulig Maade har været min Mening at lægge nogen Banfælgighed i Vejen for at ordne Besættelsen af Rektor- og Overlærerposterne ved de lærde Skoler paa den bedste Maade. Men jeg vilde blot gøre gældende, at har man en Gang Løkket Folk ind paa den filosofiske Vej ved at give dem Tilfagn om Eneret med Hensyn til visse Pladser, nemlig Rektorembederne, og fortrinnsvis Ret, en meget bestemt udtalt fortrinnsvis Ret, til Overlærerpladserne, idet der er givet dem Tilfagn om udelukkende Afgang til den ene Overlærerplads ved hver Skole, maa man ikke tage dette bort fra dem igen uden paa

en eller anden Maade at give dem Erstatning. Thi der gælder den Moral for de lovgivende Forsamlinger, som ogsaa gælder for den private Person, at det, man har lovet, skal man holde, i hvert Fald saa vidt man kan. Det er altsaa blot det, jeg har villet udtale og henstille til Udvalget, at man tager det Punkt under Overvejelse, om man ikke skal give dem Erstatning.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (S. Scavenius): Det ærede Medlem for København (Det Hansen) gjorde opmærksom paa, at det Lovforslag, som jeg har haft den Ære at forelægge for det høje Ting, ikke fuldt ud i al Fald stemmer med en Skrivelse, et Circulære, der er udgaaet fra Kultusministeriet forrige Aar. Dette Circulære anbefaler ganske sikkert at opgibe Græsten, hvorimod dette nu i Lovforslaget, som det nu foreligger, er forladt, saa at Forslaget gaar ud paa at opretholde Græsten som et sprogligt Fag i den lærde Skole. Det ærede Medlem spørger om Grunden hertil. Grunden er simpelthen den, at det gennem Forhandling med Rektorerne, gennem Erklæring fra forskellige private Bestyrere for lærde Skoler, endvidere gennem Erklæring fra det kirkelige Raad og endelig, sidst men ikke mindst, gennem Erklæring fra de forskellige Fakulteter — da jeg ser, at disse Erklæring ikke ere omdekte, vil jeg bemærke, at de skulle blive omdekte — har vist sig, at Anstuelserne om dette Punkt ere i den Grad forskellige og staa saa stærkt imod hinanden, at jeg har ment, at Tiden endnu ikke er kommen til denne Reform, som jeg forøvrigt er enig med det ærede Medlem i en Gang vil komme. Men saaledes som Forholdene nu en Gang ere, kan den ikke nu gennemføres her i Landet, og vi maa derfor vente, at den bliver gennemført andre Steder i Europa og saa naar os. Dette er min Hovedgrund til, at jeg ikke har gjort noget Forsøg paa at overvinde de praktiske Banfælgigheder, som jo tillige stille sig imod at faa en Skole-reform gennemført paa den af mig først tænkte Maade. Disse praktiske Banfælgigheder ere jo dog betydelige. Omtrent $\frac{1}{3}$ af de studerende har Brug for Græst i deres senere Studium, idet omtrent $\frac{1}{4}$ af de studerende gaa den teologiske Vej og omtrent $\frac{1}{12}$ den filologiske. Det bliver altsaa henad $\frac{1}{3}$, og der kan da nok siges en hel Del til Forsvar for at tage Hensyn til en saa stor Del af de studerende. Hertil kommer endvidere, at hvis man vil sige, som det ærede Medlem har sagt: Ja, men de kunne jo begynde paa deres græske Elementarstudier ved Universitetet, er der fra de græske Docenter ved